

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

در تریبون آزاد صبا: به سراغ خبرنگاران
فعال و کسانانی که سال‌ها در پیشه
خبرنگاری سابقه فعال داشته‌اند رفته‌ایم
و از آنها پرسیده‌ایم که بزرگترین دغدغه
یک خبرنگار در لحظاتی که در تکاپوی
تولید خبر هستند، چیست؟

هر چه دل تنگ می‌خواهد بگو!

شغل پردرآمد و امنی نداریم و در طول زندگی نمی‌توانیم روی هیچ مزایایی
شغلی که بقیه از آن برخوردار هستند، باشیم ولی مادر زمان کهولت و پیری
خاطرات بیشتری را برای تعریف کردن داریم.

علی مراد خانی (خبرنگار سابق):

به افتخار همه گزارش‌هایی که بر حسب عدم انتشار خورد

ثبات و آرامش خبرنگار ثبات و آرامش ندارد. یک خبرنگار هم مانند
بقیه افراد جامعه می‌خواهد زندگی تشکیل دهد و خانوادهای از خود داشته
باشد اما این قضیه با خبرنگاری و خبرنگار باقی ماندن منافات دارد. این
شغل برای شخص هیچ حاشیه امن و ثباتی را ندارد که شخص با اتکا به
آن بتواند یک آینده مطمئن را برای خود رقم بزند، شاید به همین دلیل
است که بیشتر خبرنگاران مادرانش و تجربه کافی را در این حرفه ندارند.
خبرنگاران امروزی نسبت به نسل‌های قبلی که در این حوزه فعالیت
می‌کردند قابل مقایسه نیستند در نسل‌های گذشته شاهد خبرنگاران
بسیار کار کشته‌تری بودیم که گویا حالا تعدادشان خیلی کمتر شده است.
به خبرنگارهای عزیز می‌گویم؛ به افتخار همه گزارش‌های که با جان
و دل پیاده سازی کردید و در کار تابل گذاشتید اما مهر عدم انتشار خورد
به افتخار همه گفت و گو‌هایی که گرفتید و بعد مورد مواخذه مدیران و
مسئولان مختلف قرار گرفتید. به یاد همه این‌ها دم تان گرم تبریک و تهنیت
به همه خبرنگاران دلسوز ایران.

هادی پیروز مندی:

بزرگترین چالش خبرنگاری حفظ اعتبار و استقلال است

در روزگاری که غفلت از مردم و مخاطب هر روز شایع‌تر می‌شود و
رسالت خبرنگاری، در سایه ملاحظات و نگرش‌های زنگار گرفته برخی
مدیران و مسئولان جای خود را به رابطه‌ای یک‌سویه و تحت کنترل با
رسانه می‌دهد، بزرگترین چالش خبرنگاری از نگاه من، حفظ اعتبار،
استقلال و باورپذیری این شغل است. خبرنگار واقعی، طرف مخاطب است
و تنها به پیشرفت ایران فکر می‌کند. کسی که سختی و رنج خبرنگاری
را به جان می‌خورد، باید بداند ما اکنون در دوره سرریز اطلاعات هستیم
و تنها در اختیار داشتن دروازه خروج اطلاعات موفقیت نیست. در این
وضعیت خبرنگاری موفق است که بهترین روایت و درست‌ترین تحلیل را
ارایه دهد. این چالش همان نیاز امروز مادر عرصه رسانه است و این نگاه
پرسشگر و مطالبه‌گر، می‌تواند ما را از مسیر کج نهیب زده و راه درست
را به روی مان بگشاید.

آنها انتقاد شده است به خصوص مدیران روابط عمومی که بیشترشان در
گذشته خبرنگار هستند و به نوعی همکار رسانه‌ای ما به حساب می‌آیند،
بر این باورند که قصد دشمنی با آنها داریم! گویا اینکه عنوان می‌کنیم نقد
سازنده است تنها در حد شعار باقی مانده است و در عمل هیچ اعتقادی
به نقد ندارند و درست بعد از یک نقد رفتارهای واکنشی‌ای مانند حذف،
بایکوت را از خود نشان می‌دهند که به زعم من رفتارهایی بسیار کودکانه
است. در این میان من معتقدم منشاء عمده این رفتارها از سوی روابط
عمومی هاست. چرا که مهم‌ترین کار یک روابط عمومی مشورت دادن‌های
رسانه‌ای به مدیران و یا کارفرماست وقتی که مشاور رسانه‌ای (روابط
عمومی) سواد کافی خبری را ندارد و نمی‌تواند ارتباط تعاملی سازنده‌ای را با
دیگر رسانه‌ها و منتقدان برقرار کند چرا که دانشی نسبت به ارائه توضیحات
و گفتمان و پاک کردن شائبه‌ها را ندارد، سریع‌ترین و راحت‌ترین راه را که
حذف و بایکوت است اتخاذ می‌کنند که این رفتار رسانه‌ای نتیجه‌ای جز
عناد ورزی و دشمنی ندارد. ما سابقه حدود ۲۱ سال کار خبرنگاری این
معضل را همیشه شاهد بودم، معضلی که سال به سال شدت آن هم بیشتر
و بیشتر شده است. خصوصاً در حوزه فرهنگ و هنر، در همین حوزه محدود
مدیرانی آمده‌اند که تنها اسمشان مدیر فرهنگی است که راهکار بایکوت را
به تعامل و گفت‌وگو ترجیح داده‌اند. به زعم من مدیری که به دنبال به به،
چه چه شنیدن است، مدیر نیست! مدیریت کار آمدی می‌داند که اتفاقاً انتقاد
بهترین رویکرد برای بهبود اوضاع خود و زیر مجموعه‌هایش است. برای این
مهم رسانه‌ها و مدیران باید هم راستای هم باشند و به هم کمک کنند برای
رسیدن به یک نقطه و هدف مشترک که تعالی است. خوشبختانه اغلب
رسانه‌های مال افرادی جوان، پیگیر و جسور متشکل شده است اما متأسفانه
کمتر مدیری را می‌توان یافت که این حرف‌ها را بشنود و پاسخگو باشد.

امیر حسین موکارانی (روزنامه‌نگار):

در زمان کهولت خاطراتی برای تعریف کردن داریم

حرفه خبرنگاری در ایران با یک معضل بزرگ همواره عجین بوده است
و آن هم امنیت شغلی است! وقتی امنیت شغلی وجود نداشته باشد یعنی
خبرنگاران همواره در این تلاطم هستند که به خاطر هر اتفاق کوچکی و یا
بزرگی ممکن است کار خود را از دست بدهند وقتی خبرنگار با وجود فقدان
این امر مهم، یعنی عدم امنیت شغلی همچنان در این حوزه فعالیت می‌کند
و با تمام مراتب‌ها و سختی‌ها ادامه می‌دهد چیزی غیر از دوست داشتن
و عشق در این کار نیست من همیشه به دوستان خود می‌گویم شاید ما

احمد رضا معراجی:

اگر عشق نبود نمی‌توانستیم خبرنگار باقی بمانیم

بزرگترین چالش برای یک خبرنگار در رسانه‌ها می‌تواند عدم امنیت
شغلی باشد. همه یا اکثر خبرنگارها به دلیل علاقه شخصی و حس
کنجکاوی وارد این حوزه می‌شوند اما معیشت یکی از اصلی‌ترین موضوعات
در زندگی امروز است که در شغل خبرنگاری این معیشت به سختی تامین
می‌شود. شرایط امروز به گونه‌ای پیش رفته است که خبرنگار خوب
بودن خود نوعی چالش است و باید برای این حرفه‌ای بودن با خیلی‌ها
درگیر باشیم. اگر عشق به این شغل نبود شاید خبرنگار می‌شدیم، اما
نمی‌توانستیم خبرنگار باقی بمانیم.

گلاویز نادری:

حقوق یک خبرنگار حتی به اندازه کارمند ساده هم نیست

خبرنگاری یکی از بهترین شغل‌های دنیاست اما بزرگترین مشکل و
چالشی که ما خبرنگار در این حوزه با آن درگیر هستیم حقوق کم آن
است حقوق یک خبرنگار حتی به اندازه کارمند ساده هم نیست با این
وصف که شرایط کار یک خبرنگار بسیار متفاوت از گذشته است. در واقع
از وقتی که بازار فضای مجازی داغ شده است شرایط کار خبرنگاری نسبت
به گذشته خیلی فرق کرده است. در دوره‌های گذشته وقتی هنرمندان
فیلمشان اکران می‌شد خودشان مسرانه و پیگیرانه از مطبوعات و رسانه
می‌خواستند تا خبرشان را انتشار داده شود. در صورتی که در حال حاضر با
وجود فضای مجازی دیگری نیاز را در احساس نمی‌کنند. هر چند که این
دوستان سخت در اشتباه هستند، خبرهای فضای مجازی به طور خاص
پست‌های اینستاگرامی در فضای مجازی قابلیت رسمی برای پیگیری یک
خبر و کارکرد پرورنده کاری هنرمندان را ندارد. فرض کنید شخصی بعد
از ۱۰ سال می‌خواهد پژوهش یا اطلاعاتی را درباره اثر این دوستان جمع
آوری کند اما به هیچ منبع رسمی دسترسی نخواهد داشت، باید در نظر
بگیرید که رسانه و مطبوعات کارش به همین حال و همین زمان محدود
نمی‌شود، انعکاس خبری آن هم در خبرگزاری‌های رسمی بهترین تضمین
برای آینده حرفه‌ای هنرمندان و... است.

رضا منتظری (خبرنگار سینما پرس):

بایکوت، حذف یا تعامل؟

مهمترین چالش ما این است که متأسفانه وقتی کوچکترین انتقاد را
به موضوعی وارد می‌کنیم، مدیران ارگانی و یا نهادهای زیربسط که به

